

תת"ע (חיפה) 7957-05-18 - הגב' הילה אביקזר-פלד נ' מדינת ישראל

תת"ע (חיפה) 7957-05-18 - הגב' הילה אביקזר-פלד נ' מדינת ישראל לשלום חיפה

תת"ע (חיפה) 7957-05-18

הגב' הילה אביקזר-פלד

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[10.02.2019]

כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא

החלטה בבקשה לפסיקת הוצאות

הבקשה וטענות הצדדים

1. לפני עתירת הנאשמת לתשלום הוצאות הגנתה לאחר שזכתה מהעבירה המיוחסת לה - אי ציות לתמרוך 302.
2. לטענת הנאשמת, נגרמו לה הוצאות משמעותיות בגין הפסד 2 ימי עבודה, נסיעות, בזבוז זמן נוסף בניסיונות לביטול הדו"ח, הוצאות דיוור ועגמת נפש. הנאשמת העריכה את הוצאותיה בסך כולל של 1,750 ₪.
3. המאשימה התנגדה לבקשה בטענה שהמקרה הנדון אינו נופל בגדר אותם מקרים חריגים המצדיקים פסיקת הוצאות בעבירות תעבורה. עוד טענה, שבסרטון אותו הציגה הנאשמת לא מופיע התאריך הנכון, וגם אם הנאשמת עצרה את רכבה, מדובר בעצירה רגעית.
4. בתאריך 17.06.18 לאחר שמיעת פרשת התביעה ופרשת ההגנה, זיכיתי את הנאשמת מהעבירה המיוחסת לה בכתב האישום. יודגש, שלא מדובר בזיכוי מחמת הספק.
5. סעיף 80 לחוק העונשין קובע כדלקמן: "משפט שנפתח שלא דרך קובלנה וראה בית המשפט שלא היה יסוד להאשמה, או שראה נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לנאשם הוצאות הגנתו...בסכום שייראה לבי המשפט... " (ההדגשות שלי ג'ק').

בע"פ 1382/00 עמית בן ארויה נגד מדינת ישראל (בית המשפט העליון) נקבע ביחס לפסיקת הוצאות בעבירות תעבורה, ובפרט עבירות תעבורה מסוג ברירת משפט כי: "... אם יזוכה תוך קביעה שלא עבר עבירה, כגון אם יתברר כי המעשה לא היווה עבירה, או שהנאשם לא היה מי שביצע את העבירה, והוא הועמד לדין ברשלנות או בשל טעות טכנית או בירוקרטית, כי אז ניתן להניח שככלל, ובכפוף לנסיבותיו של כל מקרה, יזכה הוא בשיפוי בגין הוצאות הגנתו. לעומת זאת במקרים שבהם זוכה הנאשם זיכוי "טכני" מחמת היעדר הוכחה, כגון כאשר לא הצליחה התביעה להביא עד מרכזי, או כאשר לא נמצאה הראיה הטובה ביותר להוכחה בלא קביעה פוזיטיבית כי הנאשם לא ביצע את העבירה, הרי ככלל ובהיעדר נסיבות חריגות, כגון התרשלנות של ממש מצד התביעה, לא ישופה הנאשם בגין הוצאותיו. זוהי בעינינו נוסחת האיזון הראויה בין זכותו של אדם להגנה במשפט לבין האינטרס" (פסקה אחרונה לסעיף 4 של פסק הדין - ההדגשות שלי ג'ק).

6. קיימות למעשה שתי עילות המקימות זכאות לתשלום הוצאות: האחת "היעדר יסוד לאשמה" והשנייה "נסיבות אחרות המצדיקות זאת", כגון רשלנות ממשית מצד המאשימה.
 7. בעניינה של הנאשמת, זיכוינה הינו זיכוי שלא מחמת הספק ולא זיכוי "טכני". זיכוינה התבסס בעיקר על סרטון מצלמת הדרך שהייתה מותקנת ברכבה, בו ניתן להבחין שהנאשמת אכן עצרה את רכבה טרם כניסתה לצומת. בהתאם, מדובר במקרה בו לא היה כל יסוד לאשמה במועד הגשת כתב האישום. יודגש כי הנאשמת פנתה למדור פניית נהגים בבקשה לביטול הדו"ח ואף צירפה לבקשתה את סרטון האירוע, אך הדו"ח לא בוטל והנאשמת נאלצה להגיש בקשה להישפט.
 8. בנוסף, אין להתעלם מאופן התנהלות המאשימה אשר נחשפה לסרטון בתחילת ההליך, וחרף הראיות שהוצגו לה והמלצת בית המשפט, התעקשה על המשך ההליכים. ראה בהקשר זה פרוטוקול הדיון מיום 30.05.18: "מומלץ למאשימה, כי ככל שאכן מדובר באותו אירוע המוצג בסרטון, לבטל את כתב האישום וכן מצוין בפני המאשימה, כי במקרה זה בו ניתן לראות באופן ברור, שהנאשמת עצרה רכבה לפני הכניסה לצומת, ויוכח, כי מדובר באותו אירוע, תוטלנה הוצאות של ממש לטובת הנאשמת" (עמ' 1 ש' 22-24 לפרוטוקול).
 9. ער אני לעובדה שהתאריך בסרטון אינו תואם את מועד האירוע, אך ברור ממנו שמדובר באותו האירוע, והתייחסתי לסוגיה זו במסגרת הכרעת הדין.
 10. בנסיבות אלו, עניינה של הנאשמת בא בגדר אותם מקרים חריגים המצדיקים פסיקת הוצאות בעבירות תעבורה מסוג ברירת משפט.
 11. אשר לגובה ההוצאות, אני סבור שעתירת הנאשמת הינה על הצד הגבוה.
 12. לאור כל האמור לעיל, המאשימה תשלם לנאשמת את הוצאותיה בסך 1,000 ₪ (אלף ₪) בתוך 90 יום מהיום. להודיע לצדדים.
- ניתנה היום, ה' אדר א' תשע"ט, 10 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.